

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๑

เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๑๕ - ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
มีฝนฟ้าคะนองร้อยละ ๔๐-๖๐ ของพื้นที่ที่มีฝนตกหนักเป็นบางแห่ง อุณหภูมิ ต่ำสุด ๒๕-๒๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุด ๓๐-๓๔ องศาเซลเซียส	พริก	ระยะพัฒนาทางด้านการลำต้น - เริ่มมีดอก	๑. โรคเหี่ยว (เชื้อรา <i>Fusarium oxysporum</i>)	อาการเริ่มแรก พบใบพริกที่อยู่บริเวณด้านล่างของต้นมีสีเหลือง แล้วขยายลุกลามไปยังใบที่อยู่ด้านบน ต่อมาใบส่วนยอดจะเหี่ยวลู่ลงและหลุดร่วงจากต้น ส่วนใหญ่มักเกิดโรคในระยะติดดอกและผล จึงทำให้ดอกและผลอ่อนร่วงไปพร้อมกับใบ กิ่งหรือแขนงที่ยังอ่อนจะเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลแล้วแห้งตาย ถ้าตัดลำต้นตามขวางจะเห็นท่อน้ำ ท่ออาหารของพืชเป็นสีน้ำตาล เมื่อถอนต้นขึ้นมาจากดินจะพบว่าส่วนของโคนต้นและรากถูกทำลาย เปลือกหลุดร่อนเน่าเป็นสีน้ำตาลเข้ม รากส่วนใหญ่จะขาดหลุดติดอยู่ในดิน ต้นพริกจะเหี่ยวแห้งตายเป็นหย่อมๆ ในแปลงปลูก หากเกิดโรครุนแรงในระยะที่ต้นยังเล็ก จะทำให้ต้นแคระแกร็น และเหี่ยวแห้งตายในที่สุด	๑. หลีกเลี่ยงการปลูกพริกในพื้นที่ที่เคยเกิดโรคนี้ระบาดมาก่อน ๒. ก่อนปลูกควรไถกลับหน้าดินตากแดด และใส่ปุ๋ยขาวหรือโดโลไมท์ เพื่อปรับสภาพดิน ๓. แปลงปลูกควรมีการระบายน้ำที่ดี ๔. ไม่ปลูกพริกแน่นเกินไป เพื่อให้สามารถระบายความชื้นได้ดี ๕. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรคถอนต้นที่เป็นโรคนำไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก แล้วโรยปูนขาว หรือใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อีไทรไดอะโซล ๒๔% อีซีอัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ อีไทรไดอะโซล + คิวโนโตซีน ๖% + ๒๔% อีซีอัตรา ๓๐-๔๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร รดดินในหลุม และบริเวณใกล้เคียง เพื่อป้องกันเชื้อราแพร่ไปยังต้นข้างเคียง ๖. แปลงที่มีการระบาดของโรค ควรปลูกปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๒

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
			๒. โรคแอนแทรคโนส หรือโรคกุ้งแห้ง (เชื้อรา <i>Colletotrichum gloeosporioides</i> , <i>Colletotrichum capsici</i>)	โรคนี้นักพบบนผลพริกที่เริ่มสุก หรือก่อนที่ผลพริกจะเปลี่ยนสี อาการเริ่มแรกเป็นจุดหรือแผลช้ำยูปตัวเล็กน้อย ต่อมาแผลขยายใหญ่ ลักษณะเป็นวงรีหรือวงกลม มีสีน้ำตาลหรือดำ บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นจุดสีดำ ขนาดเล็กเรียงเป็นวงซ้อนกัน ในสภาพที่อากาศชื้นจะเห็นเมือกเยิ้มสีส้มอ่อน ถ้าอาการรุนแรงจะทำให้ผลเน่า และร่วงก่อนเก็บเกี่ยว หากเกิดกับผลอ่อนจะทำให้ผลโค้งงอบิดเบี้ยว ลักษณะคล้ายกุ้งแห้ง	๑. เลือกซื้อเมล็ดพันธุ์ หรือต้นกล้า จากแหล่งที่ปราศจากโรค หรือถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเลือกจากผลพริกที่ไม่เป็นโรค ๒. ควรแช่เมล็ดพันธุ์ในน้ำอุ่น ๕๐ องศาเซลเซียส นาน ๒๐-๓๐ นาทีก่อนเพาะ ๓. จัดระยะปลูกพริกให้เหมาะสม ไม่ปลูกชิดกันเกินไป และกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก เพื่อไม่ให้แปลงปลูกมีความชื้นสูง ซึ่งเป็นสภาพที่เหมาะสมต่อการเกิดโรค ๔. หมั่นตรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบผลพริกเป็นโรค เก็บนำไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค ๕. หากพบว่าเริ่มมีการระบาดของโรค พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสตโรบิน ๒๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๔๐-๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โพรคลอราซ ๕๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐-๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗-๑๐ วัน ๖. ในพื้นที่ที่มีการระบาดของโรครุนแรงควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน เพื่อตัดวงจรของโรค

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	เบญจมาศ	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Septoria chrysanthemella</i>)	อาการเริ่มแรก พบใบเป็นจุดแผลขนาดเล็ก รูปร่างค่อนข้างกลมสีน้ำตาลเข้ม ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้น และมีเม็ดเล็กๆ สีน้ำตาลเข้มบนแผล บางครั้งขอบแผลมีสีเหลือง หากอาการรุนแรงแผลมักลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้ และร่วงหล่น อาการของโรคจะเกิดกับใบล่างๆ ก่อน ถ้าโรคระบาดรุนแรงจะลุกลามถึงใบยอด ทำให้ใบไหม้ทั้งต้น	๑. ใช้กิ่งพันธุ์ที่ปลอดโรค ๒. ใช้ระยะปลูกที่เหมาะสม ไม่ควรปลูกต้นเบญจมาศชิดกันเกินไป เพื่อลดการระบาดของโรค ๓. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก ๔. ตัดแต่งใบแก่ออก เพื่อให้ต้นโปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก ๕. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อเริ่มพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรค และเก็บใบเป็นโรคที่ร่วงหล่นไปเผาทำลายนอกแปลงปลูก หากโรคยังคงระบาดพ่นด้วยสารไดฟิโนโคนาโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โพรพิโคนาโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล ๕๐% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นทุก ๗ วัน ๖. แปลงที่เกิดโรคระบาด ควรงดการให้น้ำแบบพ่นฝอย ๗. หลังจากหมดฤดูปลูกควรทำความสะอาดแปลงปลูกโดยเก็บเศษซากพืชไปทำลาย ๘. พื้นที่ที่เกิดโรคระบาด ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๔

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	สละ	ติดผล	ด้วงเจาะผลสละ	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่ในผลสละบริเวณใต้ผิวเปลือก หนอนกักกินอยู่ภายในเนื้อของผลสละ และเจาะเข้าไปในเมล็ดเพื่อเข้าดักแด้ โดยพบในผลสละที่อายุ ๗ เดือนขึ้นไป ซึ่งเป็นระยะที่เริ่มเก็บเกี่ยวและเปลือกมีการเปลี่ยนสีจากสีน้ำตาลดำเป็นสีน้ำตาลแดง รวมทั้งเริ่มมีกลิ่นหอม การเข้าทำลายของด้วงเจาะผลสละนี้ไม่สามารถสังเกตจากภายนอกได้	๑. พ่นด้วยสาร พิริมิฟอส-เมทิล ๕๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คาร์โบซัลแฟน ๒๐% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน ๑๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๒๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โคลไทอะนินดิน ๑๖% เอสจี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือฟิโพรนิล ๕% เอสซี อัตรา ๓๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นทุก ๑๕ วัน ตั้งแต่ผลสละอายุ ๖ เดือน จนกระทั่งก่อนเก็บเกี่ยว ๒ สัปดาห์ ๒. ห่อผลสละด้วยถุงผ้ามุ้ง ถุงปุ๋ย หรือถุงพลาสติกที่เคลือบสารคลอร์ไพริฟอส ๑% โดยต้องเริ่มห่อผลตั้งแต่ผลสละอายุ ๖ เดือน เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของด้วงเจาะผล